

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา” โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงชั้นเรียนจำนวน ๓๔ คน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๑. การศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา พบว่า เมื่อผู้สอนได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยการให้ผู้เรียนได้ศึกษาใบความรู้ แล้วให้ผู้เรียนได้ทำการวิเคราะห์แยกแยะประเด็นเรื่องราวตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ปรากฏว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ไม่สมบูรณ์ ผู้สอนจึงดำเนินการอธิบายสอดแทรกเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ และสังเกตพฤติกรรมตอบสนอง ปรากฏว่า ผู้เรียนเกิดปฏิกิริยาตอบสนองในการเรียนรู้และสามารถที่จะตอบปัญหาที่ผู้สอนถามได้ ผู้สอนจึงดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง ๔ แผน ปรากฏว่าผู้เรียนมีความเข้าใจตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ มากขึ้นและสามารถคิดวิเคราะห์แยกแยะตามการจัดการเรียนรู้หลักสัปปุริสธรรม ๗ ทั้ง ๗ ชั้น ได้เป็นอย่างดี และจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ สังเกตพบอีกว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี มีผลการจัดการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น

๒. ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน “การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา” เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t -test การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ ประวัติความสำคัญและการปฏิบัติตนในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา จำนวน ๔๐ ข้อ ซึ่งใช้แบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงขึ้นเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ย ๒๘.๗๔/ ๒๔.๔๗

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า “การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักการจัดการเรียนรู้และหลักสัปปุริสธรรม ๗ นำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์เรียบเรียงเพื่อสร้างคู่มือในการสอนและแผนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ ประวัติความสำคัญและการปฏิบัติตนในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ๔ เรื่อง ได้แก่ ๑) วันมาฆบูชา ๒) วันวิสาขบูชา ๓) วันอาสาฬหบูชา ๔) วันเข้าพรรษาและวันออกพรรษาลดลงทั้งได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ จำนวน ๔๐ ข้อ ซึ่งใช้แบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ ท่านตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ พบว่ามีดัชนีความสอดคล้องของค่า (IOC) = ๑.๐๐

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ยังพบอีกว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นและใส่ใจในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง การปฏิบัติตนกับสังคมซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดของ **สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์** ที่ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการใดก็ตามที่ผู้สอนนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เรียกได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้^๑ และเมื่อวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ย ๗.๑๕ เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ๕.๓๘ ต่ำกว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑ ที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ที่แตกต่างกัน

การวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ศิริอาภรณ์ ปิตะพรหม** ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง มงคล ๓๘ ประการ (ประพฤติธรรมเว้นความชั่ว เว้นการดื่มน้ำเมา) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ย ๓๓.๕๗/๑๘.๔๓^๒

^๑ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, **คู่มือการจัดการระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้**, (พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์เทียนวัฒนาพรินท์ติ้ง, ๒๕๕๓), หน้า ๑.

^๒ ศิริอาภรณ์ ปิตะพรหม, ผลการจัดการเรียนรู้ “กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง มงคล ๓๘ ประการ (ประพฤติธรรม เว้นความชั่ว เว้นการดื่มน้ำเมา) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยแบบเรียนสำเร็จรูป”, **ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐), หน้า ๘๔.

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา“การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา” ครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ควรจัดการตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ เพื่อพัฒนากระบวนการสอนในระดับชั้นอื่นๆ

๒) ควรศึกษาคู่มือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และสร้างแผนการสอน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำกิจกรรม และเพื่อนำไปพัฒนาด้านอื่น ๆ ต่อไป

๓) ควรมีการวัดและประเมินผลของนักเรียนตามสภาพความเป็นจริง

๔) ควรเพิ่มเรื่องอัฐมิมูชาเข้าไปในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาอื่น ๆ

๒) ควรเพิ่มการวิจัยนอกเหนือจากในห้องเรียนเป็นระดับชั้นอื่น ๆ หรือนอกเขต

พื้นที่การศึกษา